

можливості реалізації самоврядування у таких громадах суттєво обмежені.

Це не відповідає європейським тенденціям, відповідно до яких територіальні адміністративні утворення повинні мати достатній фінансово-економічний, інституційний та кадровий потенціал для забезпечення високого рівня надання суспільних послуг населенню та соціально-економічного розвитку.

Реформування територіальної організації влади – одна з фундаментальних реформ, результатом якої має стати кардинальна зміна засадничих принципів управління суспільним розвитком. Її успіх є важливою передумовою вирішення інших системних проблем суспільно-політичного та соціально-економічного розвитку українського суспільства.

Для вирішення проблемних питань, що виникли у процесі реформування територіальних громад, необхідне удосконалення його інституційного та правового забезпечення, формування системи організаційних та фінансово-економічних важелів, що здатні започаткувати незворотність регіональних реформ.

Підсумовуючи, слід зазначити, що сьогодні пріоритетом діяльності українського уряду у формуванні державної регіональної політики є побудова конструктивного рівноправного діалогу між центральними, регіональними, а також органами місцевого самоврядування. Формування нової якості таких відносин стає можливим на основі перенесення центру прийняття рішень щодо розвитку регіонів саме на регіональний рівень максимального забезпечення розвитку регіонів на основі наявних місцевих ресурсів.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ЧИННИК ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

І. А. ОСТРОВСЬКИЙ, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економічної теорії

В. Д. КОСТЮК, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Необхідність децентралізації економіки нашої держави тісно пов'язана з державно-приватного партнерства.

По-перше, одним з найважливіших напрямків лібералізації економіки є приватизація державних активів. І тут державно-приватне партнерство має величезне значення, оскільки воно означає часткову приватизацію державної та комунальної власності та громадських послуг.

По-друге, національні уряди не мають в достатніх обсягах фінансових ресурсів, для модернізації, обслуговування і розширювання виробничої та соціальної інфраструктури. Залучення бізнесу до процесу відтворення створює основу для його структурної трансформації, спрямованої на розвиток інноваційно-інвестиційного комплексу.

По-третє, бізнесу значно більшою мірою, ніж державі, властиві мобільність, швидкість прийняття рішень, здатність до нововведень, використання технічних і технологічних новацій. Держава в свою чергу може забезпечити підтримку державно-приватних підприємств, в тому числі за рахунок економічних важелів.

Концепція партнерства державного і приватного секторів передбачає розвиток законодавчої бази та використання нових правових інститутів у вигляді певних договірних відносин, що регулюють їх співпрацю з метою надання суспільних послуг, створення або модернізації інфраструктури, розвитку інших сфер, що стосуються загальнонаціональних інтересів.

Основною метою держави при виконанні таких проектів є збільшення доданої вартості за допомогою збільшення технологічних переділів при наданні громадських послуг та їх здешевлення, розширення застосування можливостей приватного бізнесу в сфері виробництва послуг за рахунок використання ним прогресивного менеджменту, можливості підвищення інноваційної активності. Важливою метою держави є також збільшення бюджетних надходжень, одержуваних від реалізації проекту. Бюджетні доходи можуть також зрости у зв'язку з отриманням непрямих ефектів за рахунок пожвавлення кон'юнктури і зростання інвестиційної привабливості регіонів. Цілі приватного бізнесу визначаються прагненням стабільно отримувати і збільшувати прибуток, причому значення для підприємців має не просто розмір прибутку, а стабільність отримання доходів від проекту. В українському законодавстві закладено широкий підхід до розуміння ДПП, відсутній виключний перелік форм його реалізації: у рамках здійснення ДПП можуть укладатися договори про концесію, спільну діяльність, розподіл продукції та інші договори. У той же час необхідно розмежувати ДПП та інші інструменти державного регулювання. Наприклад, за визначенням,

прийнятим у сучасній західній економічній науці, до ДПП не належать: державні закупівлі, кредитування і субсидування державою приватних компаній, дотування підприємств, банківського і реального секторів (в тому числі, дотування процентних ставок за комерційними кредитами), пільгове оподаткування, пільгові митні тарифи та ін. Але в той же час державні інвестиційні програми, які фінансуються не тільки за рахунок бюджету, а й приватним сектором, вважаються державно-приватним партнерством. До ДПП належать підприємства, в акціонерному капіталі яких бере участь держава, а також концесії.

Таким чином, можна сказати, що державно-приватне партнерство є ключовим механізмом взаємодії між бізнесом і владою, що в свою чергу сприяє задоволенню потреб, як державних, так і приватних.

ФОРМУВАННЯ SMART COMMUNITIES ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМОК ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

І. А. ОСТРОВСЬКИЙ, канд. екон. наук, доц.,

доц. кафедри економічної теорії

М. В. СКЛЯРОВ, студ.

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова, м. Харків

Метою сучасної української держави є формування громадянського суспільства, створення умов, що забезпечують гідне життя та вільний розвиток людини. Разом із цілями формуються зовнішні й внутрішні напрями діяльності державної влади, її завдання та форми здійснення. Таким чином, динамічний розвиток сучасного суспільства, глибока інтеграція міжнародних норм у вітчизняну правову систему, глобалізація залежності держав світового співтовариства від прийнятих рішень одним із його членів дають змогу утворювати правові, економічні інститути, що ефективно діють як у кризових, так і в антикризових умовах. Спільна розробка концепцій, державних програм групою держав і представниками приватного капіталу в межах єдиного правового поля дасть змогу підвищити продуктивність виконання функцій держави, збільшити прибуток приватних учасників, а також задовольнити матеріальні й духовні потреби людей, забезпечити